

undtagelsesmulighed, men anvende protokollens regler om anerkendelse og fuldbyrdelse af domme, der svarer til de gældende regler under 1992-ansvarskonventionen og 1992 fondskonventionen.

Til § 1, nr. 18-20

Der foretages en række konsekvensrettelser i § 502.

Stk. 1, 1. pkt., udvides, således at bestemmelsen også omfatter den supplerende fond. Reglerne om forældelse af krav mod den supplerende fond er de samme som i 1992-fondskonventionen. Da protokollen ikke medfører egne materielle regler til bedømmelse af krav, men alene skal yde supplerende erstatning til krav mod 1992-fonden, henvises i protokollen til artikel 6 i 1992-fondskonventionen.

Stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 2. pkt., og stk. 3 udgår, fordi Danmark ved tiltrædelsen til 1992-fondsprotokollen ophørte med at deltage i 1971-fonden. 1971-fonden er under likvidation, og der kan derfor ikke længere rejses erstatningskrav mod denne i medfør af 1971-fondskonventionen. De øvrige regler om 1971-fonden i søloven blev ophævet ved bekendtgørelse nr. 206 af 3. april 1998.

Til § 1, nr. 21

Bestemmelsen medfører en væsentlig skærpelse af sanktionsmulighederne over for undladelser af at overholde indberetningsforpligtelserne i medfør af protokollen. Det skyldes, at de økonomiske konsekvenser af manglende opfyldelse eller manglende rettidig opfyldelse af oplysningspligten i § 202, stk. 4, kan blive meget omfattende. En stat, der ikke opfylder rapporteringsforpligtelsen i artikel 13, stk. 1, i 2003-fondsprotokollen eller undlader at oplyse om, at der ikke er nogen, der opfylder betingelserne for at være bidragspligtig, jf. artikel 15, stk. 1, i 2003-fondsprotokollen, risikerer at blive afskåret midlertidigt eller permanent fra erstatning for skader på statens territorium.

Der udbetales således ikke erstatning til skader på statens område, før staten har godtgjort, at den har opfyldt sine rapporteringsforpligtelser i alle forudgående år. En midlertidig suspension fra erstatningsberettigelse bliver gjort permanent, hvis en stat ikke senest et år efter, at den er blevet gjort opmærksom på den manglende opfyldelse, opfylder rapporteringskravene.

En afskæring fra modtagelse af erstatning fra den supplerende fond påvirker ikke alene det offentlige krav, men også alle andre skadelidte på statens territorium, typisk fiskere og turismeindustrien. I den værste tænkelige situation, hvor der er indtruffet en meget omfattende olieforurening, risikerer Danmark og den

danske befolkning at miste muligheden for at få erstatning på op til 5 mia. kr., hvilket er forskelsbeløbet mellem 1992-fondskonventionens og 2003-fondsprotokollens erstatningsmaksimum. Bestemmelsens sigte er at mindske denne risiko.

Staternes rapporteringspligt er ikke normeret i protokollen, men det er overladt til den supplerende fonds generalforsamling nærmere at fastsætte regler om kriterierne for opfyldelse. Det kan ikke udelukkes, at man vil se strengt på rapporteringspligten, der er afhængig af oplysninger fra olieimportørerne. Der foreslås derfor indsat hjemler til både pressions- og sanktionsmuligheder over for de rapporteringspligtige modtagere af olie ved manglende overholdelse eller manglende rettidig overholdelse af oplysningspligten.

Det foreslås, at den ansvarlige olieimportør ved manglende opfyldelse af rapporteringspligten straffes med bøde eller fængsel i indtil 1 år, såfremt overtrædelsen kan tilregnes den pågældende som forsætlig eller uagtsom. Personer, der medvirker til overtrædelsen, herunder medlemmerne af direktionen for den olieimporterende virksomhed, vil kunne straffes efter de almindelige regler om strafansvar og medvirken. Hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, foreslås strafferammen udvidet til fængsel i indtil 2 år. Hvis der ved overtrædelsen er opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, skal det betragtes som en skærpene omstændighed ved straffens udmåling. Ansvar for selskabet som sådan vil endvidere kunne komme på tale efter straffelovens kapitel 5 i medfør af den eksisterende bestemmelse i sølovens § 515.

Et eventuelt udbytte, som en olieimportør opnår ved manglende overholdelse af sin oplysningsforpligtelse, kan konfiskeres efter de almindelige regler herom i straffeloven.

Sker der ikke konfiskation af udbytte, som er opnået ved overtrædelsen, skal der ved udmåling af bøde, herunder tillægsbøde, tages særligt hensyn til størrelsen af en opnået eller tilsigtet økonomisk fordel.

Som middel til at indhente de nødvendige oplysninger i rette tid foreslås indsat en hjemmel til tvangsbøder, som kan benyttes, hvis olieimportører mod forventning skulle undlade at opfylde deres rapporteringsforpligtelser. Da skadevirkningerne ved et bortfald af retten til erstatning for forureningsskader indtruffet i Danmark vil kunne være ganske betydelige, har man fundet det nødvendigt at medtage bestemmelsen om tvangsbøder.

Undlader nogen rettidigt at opfylde den oplysningspligt, der påhviler dem efter § 202, stk. 4, eller efter